

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 31 Iulie.

S'a fost ținut că întâlnirea împăraților la Gastein nu are însemnătate politică și se susține din partea multora și astăzi, dar cu toate acestea nu se neagă, ba se afirmă chiar, că are și însemnătate politică. Relațiunile cele intime dintre monarchii Austro-Ungariei și Germaniei sînt o garanție, că întâlnirea monarchilor acestor două staturii mari va avea influență binefăcătoare și asupra raporturilor politice dintre monarchiile în fruntea căror se află monarchii, cari în 9 August n. s'au întâlnit în Gastein.

Despre întâlnire se spune pe cale telegrafică, că împăratul Francisc Iosif a fost primit cu mare entuziasm de publicul din Gastein. Când s'a apropiat împăratul german, împăratul Austriei s'a grăbit spre dînsul și după ce s'au îmbrățișat au intrat amîndoi monarchii în vilă. Mai târziu amîndoi monarchii s'au dus în „Badeschloss” de au luat un prînz familiar. Altă telegramă din 10 August spune despre despărțirea monarchilor, care încă a fost așa de intimă ca și întâlnirea și salutată de public cu căldură.

Nu lipsesc nici reflecțiunile politice asupra acestei întâlniri. Ele culminează în dorința, că între cele două monarchii să nu mai existe antagonismul, care s'a arătat mai pe urmă așa de flagrant la 1866, ci în viitoriu să se spriginească una pe cealaltă împreună.

Focul din Seraievo nu se va pute asemăna cu focul din Moscva, cu atît mai vîrtos nu, cu cît se spune, că nu a fost pus, ci a fost numai o urmare a unei neescusabile negriji a unui comerciant de spirt. A lăsat însă urme nesterse în populațiunea Seraievului și a stîrnit superstițiunile superstițioșilor, cari țin, că nu e semn bun focul tocma acum, când trupele noastre au să intre în Novi-bazar.

Focul s'a început, după cum se telegrafă în 8 August, la 5¹/₂ oare în

aceea și, se ține în urma unei exploziuni de spirt. Fiind vînt mare flacăra îndată s'a încins și întins departe preste cartirul catolic, jidovesc, sîrbesc și al comercianților. Focul a mistuit 1000 de case, biserica catolică, cea sîrbească, moșea cea mare „begova” și sinagoga jidovească. 20,000 de oameni sînt fără coperiș și în parte mare fără de pâine și îmbrăcăminte. Ceea ce va simți trupa de ocupațiune mai mult este, că comerțul este pus în Seraievo cu totul.

Ducele de Württemberg a dat tot ajutorul putincios spre a mîrgini focul. Trupele au luat parte activă la stîngere, ceea ce le-a costat trei victime moarte și mai mulți răniți dintre trupele garnizoanei de acolo. Pentru ca cei fără de acoperiș să poată fi scutiți de influențele elementare în locuințe soldații, sînt despărtați din Seraievo. Și din proviziunile militare li s'a dat naturalie, numai să se împedecă isbucnirea unei foamete. Este îngrijit ca prin aceasta trupele să nu sufere nici o lipsă. Maj. Sa a dăruit pe sama nenorociților 10,000 fl.

Din Bucuresci se telegrafează la „P. Ll.” că Boerescu ar fi raportat, că în Viena au avut silințele sale succesul de a-i promite contele Andrassy, că la cazul când alte puteri s'ar învoi a asculta dorințele României și a modifica art. 44 din tratatul din Berlin, Austro-Ungaria n'ar face nici o greutate. Contele Andrassy a sfătuit pe Boerescu, înainte de toate să câștige cabinetul din Paris pentru dorințele României, de oare-ce delegații francezi au fost mai mult stăruitori pentru emanciparea Evreilor.

Desvîlirea statuei lui Thiers.

Desvîlirea monumentului ridicat la Nancy în onoarea marelui bărbat de stat al Franciei, Thiers, s'a făcut în prezența unei mulțimi nenumărate de popor. Cinci ministri și un însemnat număr de notabilități din ca-

meră luară parte la acest act solemn. Jules Simon ținî un discurs de laudă despre marele istoric și escentul bărbat de stat Thiers. El țise între altele:

„Revoluțiunea franceză a comis multe erori, dar ea a fost aceea, care a scrutat pentru întâia oară principiile dreptului natural, cari au devenit printr'însa principiile dreptului politic pentru toate națiunile. Thiers a fost tot-dea una apărătorul nestrămutat al libertăților necesare. Când se apropia cine-va prea mult de convingerile sale, el scia să abdică dela popularitatea sa, și să se opună chiar partidului seu propriu. Aceasta statornicie în convingerea sa nobilă și nestrămutată este aceea, care a făcut dintr'însul un om mare. El căută să împiedecă resboiul; în decursul resboiului însă el se adresă către Europa în favorul Franciei. Ajungînd la putere, avu să susțină o luptă triplă contra comunei, contra inimicului și în contra adunării naționale.”

După aceasta vorbitorul atîns meritele și serviciile imense pe care le-a adus Thiers patriei sale, și adăuse:

„După retragerea sa, Thiers a fost șeful și speranța noastră; el prevesti victoria republica a treia Dumneșu; dreptul universal de votare și înțelepciunea parlamentului justifică prevestirile sale. Da, Francia salvată, păstrează pentru tot-deauna sufragiul universal, un guvern republican și libertatea gândirei, învățămîntului și scrierei. Republica a eșit dintr'o luptă în care se tracta de aceea, ca să învingă pe dușman și se înființeze un period de putere, în care să se repauzeze și să se reculegă. Revoluțiunea din 1870 a ajuns la forma sa finală, în republica conservativă și liberală, după cum o a voit și făcut Thiers.”

Ministrul de interne Lepère declară, că guvernul a venit ca să aducă un omagiu aceluia, care și-a bine-meritat gloriosul titlu de liberator al teritoriului. Ministrul

istorisi cum a eliberat de iute Thiers teritoriul frances, cu toate greutățile ce păreau neînvîngibile. Resboiul civil era în toată furia sa, finanțele publice erau secate, cetățenii erau încărcăți cu grele rechisii și impozite; fortărețele erau ocupate sau dărâmate, armata era prînsă, și în fine adunarea desbinată. Thiers redete tuturor curagiul, desvoltă cu o admirabilă activitate toate isvoarele de ajutor și termină cu aceea, că întemeia guvernul țerei prin țară însăși; acest guvern creșu dînsul că l'a găsit în monarchia constituțională și parlamentară, după modelul Englierei, cu toate deosebirile sociale și politice ce există în moravurile ambelor țeri. El a văduț opt guverne cădînd și recunoscî, că republica, care a terminat revoluția, este singura formă de guvern compatibilă pe viitor pentru Francia.

Lepère amintă și meritele lui Thiers pentru a consolida republica prin consilii și fapte înțelepte. Guvernul este hotărit a rămîne fidel ideilor lui Thiers despre republica conservatoare, a aduce omage progresului, luminînd poporul și îndemnîndu-l la învățătură și la muncă, respectînd toate libertățile și spriginînd toate interesele îndreptățite, apărînd dreptul statului și succesele sociale ale revoluțiunei franceze, și în fine susținînd dreapta influență a Franciei în Europa și în lumea întregă. „T.”

Din România.

În 20 Iulie a. c., s'a serbat ziua patronului regimentelor de artilerie Nr. 1 și 2. Despre această serbare pompoasă cetim în „Monitoriul” României următoarele:

„Vineri 20 Iuliu, în ziua de sf. Ilie, A. S. R. Domnitoriul însoțit de adiutantul de serviț, a mers la casarma sf. George, unde se celebra ziua patronului regimentelor de artilerie Nr. 1 și 2.

FOIȚA.

Soran

sau

Împăratul corbilor.

(A XIV-a poveste populară românească, esplicată).
(3 Urmare*.)

Note

la povestea publicată de Dr. A. M. Marienescu.

A) Culegătorii esemplarelor povestii.

1. Dl Iosif Olariu învățătoriu în Doman, i-a dictat'o Ioan Coloșară și Aureliu Olariu.

2. Dl Iosif Novac învăț. în Oravița muntană.

3. Dl Georgiu Rugaci castelan în Oravița dictată de I. Bocean.

4. Dl Sofroniu Liuba învăț. în Maidan dictată de doamna Vasilie Mileticiu.

5. Dl Stefan Ivașcu Popoviciu preot în Goruia.

6. Pavel Giuca repausatul învățătoriu în Ticfanel mic.

Aceste toate sînt din comitatul Carasului.

7. Dl I. Cojan, de pe la Zernești în Ardeal trimisa de Il. Sa dl episcop al Aradului Ioan Mețian, fiind încă protopop în Zernești.

Poveste de soiul acesta încă nu este publicată în literatura română. În colecțiunile d-lor P. Ispirescu, Teodor Arsenie, I. Fundescu, Călendariul Basmelor pe anii 1874—1877, în Schott și Haltrich ce'mi stau la mîna nu se află poveste de soiul acesta.

Materiile povestii sînt în legătura cea mai vie cu mitologia veche greco-română și cu fenomenele naturii, încât unul carele are simț și pricepere pentru materii mitologice va fi surprîns în gradul cel mai mare, de geniul milenariu și conservatoriu al poporului românesc.

Aceasta am premis o numai ca să atrag o atențiune mai vie a cetitorilor.

(Va urma).

Esposițiunea dela Paris.

(Urmare*.)

VIII.

Prin Germania vestică și sudică.

Împregiurimea Strassburgului. — Mare Ducatul Baden: Pădurea Neagră, Baden-Baden, în Valea Murg, Karlsruhe, Württemberg, Stuttgart, Tara Șvabilor, Esslingen, Hohenstaufen, pe culmea Alpilor Șvabiei, Ulm. — Bavaria: de-alungul Dunărei, Augsburg, Tara Turfei, München.

Din geografie ne era cunoscut, că în calea noastră Strassburgul este ultimul oraș ce se mai poate numi francez, și că dincolo de acesta începe Germania proprie. Din această cauză, când ne despărțirăm de Strassburg, eram foarte curioși a cunoaște, în ce icoană ni se vor presenta statele germăne ce aveam să le percurgem.

Fără a scîi bine pentru ce, eram de credință, că Germania nu poate fi așa de avută și imosantă, ca Francia; și nici că ne am înșelat! Pentru că, deși regiunile ce le vedurăm în țările Baden, Württemberg și Bavaria,

*) Veți Nr. 11 din „Tel. Rom.” anul acesta Red.

sînt în mare parte romantice, ele nu s'fertile, ear în locul vîilelor și fabricelor Franciei aflăm mai numai căsuțe prea modeste, în loc de pămînt cultivat, pășuni, în loc de abundență... miserie!

Trenul face un arc gigantic în giurul părții sudice a Strassburgului, trece prelungă poarta d'Austerlitz, unde se află o columnă înaltă cu inscripțiunea: „Route imperiale de Paris à Vienne.” — calea imperială dela Viena, și apoi, trecînd preste un braț al Rhinului, lăsăm în dreapta un obelisc trunchiat: monumentul ridicat de Napoleon în onoarea generalului Desaix, carele în 1795 apăruse cu bravură puntea de-acî contra Austriacilor.

Acum urmează partea cea mare de pe Rhin, carea întregă consistă din grilage de fer și la amîndouă capetele are câte un portal de fer masiv. Pe o peatră mare de granit se ved numele împăratului, ministrului, prefectului și inginerilor francezi, ear pe a doua ale archiducelui și oficialilor badenzi.

Alteța S'a Regală a fost întâmpinat de d. colonel Angelescu, *ad-interim* comandant al diviziei II-a teritorială, însoțit de șeful seu de stat-major d. colonel Algiu, și d. colonel Pastia, șeful regimentului II, și d. colonel Agarici, comandantul provisoriu al regimentului Nr. 1 de artilerie.

Pe piață, înaintea casarmei sf. George, ambele regimente erau așezate în careu împregiurului unui trumos cort, bogat împodobit și ridicat prin îngrijirea șefilor ambelor regimente și sub cari se înălța și sântul oltar și icoana sf. Ilie patronul regimentelor.

Alteța Sa Regală, după ce a asistat la Te-Deum, a trecut pe dinaintea frontului, și în urmă, a bine-voit a lua parte la dejunul care i se oferi de corpul ofieresc al artileriei.

Dejunul avu loc în manegiu, care pentru această ocaziune, se decorase cu mult gust și în mod artistic cu trofee de tunuri, arme, steaguri și flori.

În mijlocul manegiului era masa la care a luat loc A. S. R. Domnitorul cu corpul ofieresc; eară împregiurul mesei Alteței Sale Regale era așezată o masă pentru trupă.

La finitul dejunului, A. S. R. D-1 a bine-voit a rostii următoarele cuvinte:

"Mi voi aminti totdeauna cu plăcere de această frumoasă zi, pe care am serbat-o acum doi ani împreună în tabăra dela Calafat unde artileria română a pus temelie renumelui seu care a fost încununat în urmă la Plevna, Rahova și Smârdan.

Închin acest păhar în onoarea artileriei române care este și sper că va rămâne pururea mândria armatei."

Aceste cuvinte ale Alteței Sale Regale au fost acoperite cu cele mai vii și călduroase urări.

D. Colonel Leca, ministrul de reșel în numele ofierilor de artilerie, adresându-se către Alteța Sa Regală s'a exprimat ast-fel:

"Măria Ta! Artileria, reprezentată prin regimentul I și II, astăzi în garnisona București cu ocazia patronului seu ține a arăta prin vocea mea Alteței Voastre Regale, simțul de credință și devotement și de o animă pentru tot ce Măria Ta Regală a făcut pentru această armă de când conduceți destinele acestei țări.

Măria Ta! La suirea Mariei Tale Regale pe tronul României, ai găsit o artilerie insuficientă și rău formată, astăzi armata are o artilerie instruită numeroasă și cu un material perfecționat care și-a făcut probele în reșelul îndependenței sub ochii Mariei

Tale Regale, artileria întreagă scie, că personal Mariei Tale Regale datoresce acest progres și pătrunsă de recunoștință pentru această bine-facere prin mine închină în sănătatea Mariei Tale: Să trăiesci Măria Ta Regală!"

După aceasta d. colonel Angelescu, *ad-interim* comandantul diviziei II-a teritorială a ridicat următorul toast:

"Alteța Sa regală, buna noastră Doamnă, a împărtășit totdeauna bucuria și la ocazie suferințele armatei dându-i îngrijirile unei duiioase mamă. Port dar acest toast pentru Alteța Sa Regală grațioasă și buna noastră Doamnă."

D. Colonel Pastia, comandantul regimentului Nr. 2 a purtat apoi, la rândul seu toastul ce urmează:

"Măria Ta! Drapelul regimentului 1 de artilerie, sufletul și inima lui, a avut onoarea a falfai, ca stindardul înaltului comandant lângă Măria Ta Regală atât la Grivița, la Plevna cât și în toată campania; atunci ca și acum sufletul și inima acestui regiment sunt și vor fi lângă Măria Ta Regală. Port dar acest toast în sănătatea Mariei Tale Regale și a Mariei Sale Regale doamna."

La finele banchetului, s'a ivit un incident atât de neasceptat cât și de mișcător. Un vechiu sergent maior, Niculae Ioan, care servește de 20 ani în artilerie, sculându-se spontan eu a rostit cu glas tare următoarea urare, pornită din inimă:

"Copii să bem acest păhar în sănătatea Alteței Sale Regale buna noastră doamnă și A. S. R. Domnitorului și bravului nostru căpitan."

Aceste cuvinte, prin simplitatea și severitatea lor au produs cea mai viua impresiune asupra asistenței.

Prea înălțatul nostru domn a binevoit a se informa cari sunt recompensele ce a primit acest veteran al regimentului ca resplată a îndelungatului seu serviciu și bună purtare în timp de pace și pe câmpul de reșel și aflând că urmează a primi Steaua României pentru care a fost propus în timpul campaniei, Alteța Sa Regală detașând de pe peptul seu crucea de cavalier al ordinului, a binevoit a decora însuși cu mâna sa pe vechiul sergent maior.

La oara 1 după ameași, A. S. R. Domnul după ce convorbi cu ofierii regimentelor de artilerie și cu mai mulți oameni din trupă, se întoarse la palatul seu de la Cotroceni."

dela Strassburg. Tot aci să produce și vestitul vin roșu badens numit, "Affenhaler."

Ținutul devine romantic. În dreapta zac grupele pitoresce ale Pădurei Negre și pe o culme conică păduroasă ni se arată, Yburg, odinioară un turn de apărare al Romanilor. Ruinele imponente ce le dărim în pădurea de brași întunecoasă formează o avantscenă pompoasă pentru icoana vălei largi a Rhinului. Astfel sosim la stațiunea "Oos", dela carea duce o cale laterală scurtă la orașul Baden.

"Baden-Baden", ce are aceasta numire dublă spre deosebire de "Baden bei Wien", zace între coline amicabile decorate cu brași de munte. Împregiurimea orașului trece de punctul cel mai grațios al Germaniei superioare și valea dela Baden formă odată frontiera între Allemannia și Francomania. Deja Romanii cei vechi colonisaseră acest loc și 'l numiră: "civitas Aurelia aquensis."

(Va urma).

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 30.

Sedința din 28 Iunie 1879.

Membrii prezenți: D-nii Alecsandri Vasilie, Aurelian Petre S., Babeș Vincențiu, Bariș George, Caragiani Ioan, Chițu George, Crețulescu Niculae, Fălcoian Stefan, Fētu Dr. Anastasie, Ghica Ioan, Hașdău Bogdan P., Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maiorescu Tit L., Maniu Vasilie, Melchisedec P. S. S. episcop, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, Sturdza Dimitrie A.

Președinte, Ioan Ghica.

Sedința se deschide la 9 oare a. m.

După lectura și verificarea procesului-verbal al ședinței precedente, se pune la ordinea zilei proiectul de regulament general pentru lucrările academiei române care se împarte tipărit.

D. Ștefănescu cere a se lua în desbatere într'o altă ședință pentru ca să poată fi studiat mai bine; alt-fel declară, că se va abține de la vot.

Adunarea consultată decide a se lua în desbatere imediat după articoli.

Art. 1, 2 și 3 se votează fără discuțiune.

La art. 4, relativ la ținerea ședințelor, d. Sion propune și societatea admite, ca să se adoage un aliniat în cuprinderea: "cei ce nu răspund la apelul nominal perd dreptul la diurnă pe cea ședință".

Articoli ce urmează, până la art. 46 inclusiv, se admit după oare cari discuțiuni.

La art. 47, relativ la îndemnirea secretarului general propusă de comisiune a fi de 300 lei pe lună, d. Maniu observă, că fondurile academiei n'ar pute suporta asemenea cheltueli.

D. Odobescu esplică că în suma propusă s'a calculat diurnele ce s'ar cuveni secretarului peste an și retribuțiunea pentru corectura anelilor care adunate la un loc compun o cifră superioară acelei de 3,600 lei.

D. Sion observă că dacă s'ar admite articolul așa precum e, s'ar păre că secretarul general nu ar mai fi membru al academiei, și că e plătit ca un simplu împiegat de cancelarie. De aceea propune mai întâiu ca să se steargă aliniatul din urmă care li surprimă dreptul la diurnă, eară cât despre ficsațiunea îndemnirii, aceasta să rămăe ca dispozițiune budgetară, căci dacă este ca în adevăr să se plătească laboarea secretarului general, apoi va trebui să i se plătească după cum merită, și nu cu suma propusă în proiect. De se va observa însă că budgetul nu poate suporta o îndemnizare mai mare, atuncea să se facă apel la generositatea membrilor ce sunt în stare ca să poarte asemenea sarcină a o primi fără îndemnisație.

D. Babeș țice că comisiunea când a tratat această chestiune a avut în vedere situațiunea financiară, dară tot o dată și sarcinele ce s'au pus secretarului general, însă nu a putut face mai mult de cât atăta.

Se propune mai multe amendamente dintre cari se admite cu majoritate al d-lui Fălcoian în următoarea cuprindere: "secretarul general pentru toate lucrările cu cari este însărcinat prin art. 17 din statute primesce o îndemnizare lunară de 200 lei, participând tot odată la cele alte diurne.

La art. 48 d. Caragiani propune un amendament prin care cere ca acest articol să formeze un aliniat al art. 47 prin cuvintele: "eară secretarii de secțiuni câte 100 lei pe lună", dară acest amendament, puindu-se la vot, se respinge.

D. Babeș observă că sarcinele

secretarilor de secțiuni fiind minime în comparațiune cu ale secretarului general, crede că s'ar pute reduce la 50 lei pe lună. După mai multe discuțiuni se admite amendamentul d-lui Laurian de a se suprima cuvintele de la fine "și pe timpul vacanțelor".

Art. 49 admitându-se fără discuțiune și trecând la art. 50 relativ la cancelaria academiei, d. Laurian observă, că cuprinsul propus prin proiect ar fi de prisos de o camdată, căci această sarcină ar pute-o duce bibliotecariul.

D. Sion observă că sarcina bibliotecariului este deja destul de împovărată; pe lângă aceasta titularul de astăzi foarte bun alt-fel pentru sarcina sa, din fericire însă nu e nici de cum caligraf și că d-lui ca secretar general a fost adese ori nevoit ca să scrie pe curat hârtii de corespondență curentă. Aceasta însă declară că dacă a făcut-o până acum, nu mai e în stare a o face pe viitor.

D. Odobescu adoagă, că sarcina de copist se purta până acum de ajutorul casierului care și figura în buget. Acuma însă acel ajutor, urmând a purta sarcina dublă de casier-comptabil și ne mai putând purta și pe aceea de copist, este necesitate a se adopta acum de-o cam dată neapărat unul, și încă propune ca în regulament să se adopteze a se țice: "și mai mulți după necesitate". Acest amendament se admite.

Articolele următoare până la Nr. 58 inclusiv, se admit fără discuțiune.

Oarele fiind înaintate, ședința se ridică la 12 oare.

Președinte, Ioan Ghica.

Secretar ad-hoc, G. Sion.

Varietăți.

* (O vizită la Sinaia) Înălțimea Sa imperială Archiducele Albrecht a plecat Duminecă la 1/2 după prânz din Sibiu la Făgăraș. Înălțimea Sa Duminecă înainte de prânz petrecut de colonelul c. r. de Groller a făcut o preumblare prin stradele capitale ale Sibiului cercetând cu privilegiul acesta între altele și localitatea magistratului orașenesc.

Din Făgăraș Înălțimea Sa pleacă la Brașov și terminând inspecția armatei din Transilvania va merge — după cum cetim în "Renasceră" din România — să facă vizită M. S. Regale domnitorului României la palatul dela Sinaia, unde s'au luat dispozițiuni pentru primirea Archiducelui Albrecht."

* (Leonida Popp) colonel c. r. în statul major s'a denumit de comandant al brigădei XV de infanterie, rămânând de-ocamdată în șargia sa prezentă.

* (Concert). Tinerimea studiosă din Varadia va arangia în 18 August st. n. un concert împreunat cu danț în favorul "Reuniunii de lectură" diu loc după programa următoare:

1. "Cuvânt de deschidere" de A. Michailoviciu tehnic an. al III-lea.

2. "Cântecul gintei latine" poezie de Alecsandri cântat solo de d-șoara Maria Alecsandrescu.

3. "Copila română" poezie de I. Vulcan declamată de d-șoara Silvia Michailoviciu.

4. "Limba română" poezie de Sion cântată de corul vocal.

5. "Blăstemul lui Alecsandru" poezie de I. dela Buccei declamată de I. Staia stud. de cl. VIII gim.

6. "Bani și eară bani" poezie de Iul. Grozescu declamată de V. Alecsandrescu ascultătoriu de acad. comerc. an. III-lea.

7. "Unele trăsuri mai momentoase din viața Romanilor antici în raport cu cea modernă" operat compus și cetit de N. Iurma stud. în a VI cl. gim.

